



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 213/2020
17.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Срђан Миланов, адвокат из ..., против туженог „СИМПО“ а.д. Врање, кога заступа пуномоћник Мирослав Јовић, адвокат из ..., ради дуга по основу мање исплаћене зараде, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Београду и Основног суда у Сурдулици, у седници већа одржаној дана 17.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање у овој правној ствари стварно је надлежан Основни суд у Сурдулици.

О б р а з л о ж е њ е

Основни суд у Сурдулици се решењем П 69/18 од 21.10.2019. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет доставио Привредном суду у Београду, као стварно надлежном суду. Из образложења решења проистиче да се стварна надлежаност привредног суда заснива на оцени да је предметна парница проистекла из спора поводом поступка реорганизације туженог.

Дописом П 2191/20 од 01.06.2020. године, Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, па је списе доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности. Становиште је привредног суда да је стварно надлежан за суђење основни суд, имајући у виду да је према туженом правноснажно обустављен стечајни поступак.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности у смислу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08... 113/17) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, ...55/14 – у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору стварно надлежан Основни суд у Сурдулици.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд. Према члану 25. став 1. тачка 4. истог закона, Привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне

ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

У конкретном случају, постоји спор између тужиоца као физичког лица и туженог – привредног субјекта. Стечај над туженим отворен је решењем Привредног суда у Лесковцу Ст. бр. 8/2018 од 25.07.2018. године (став први изреке). Истим решењем је потврђено усвајање унапред припремљеног плана реорганизације (став други изреке), а ставом трећим изреке је констатовано да се обуставља поступак стечаја по правноснажности решења, док је ставом четвртим изреке одлучено о правима и потраживањима стечајних поверилаца. Предметно решење је постало правноснажно 21.02.2019. године. Спор је започет подношењем тужбе Основном суду у Сурдулици 19.04.2018. године. Предмет тужбеног захтева је наплата новчаног потраживања из радног односа –неисплаћене зараде за период од априла месеца 2014. године до децембра месеца 2014. године, као и ради исплате пореза и доприноса на износе неисплаћених зарада за период од 01.04.2014. године до 31.01.2014. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 152.609,70 динара.

Имајући изложено у виду, а нарочито да је против туженог правног лица обустављен поступак стечаја због извршења плана реорганизације у смислу одредбе члана 166. Закона о стечају, а да је предмет спора захтев тужиоца за исплату зараде, у овом случају се не ради о спору поводом реорганизације и стечаја, па зато нису испуњени законски услови за успостављање надлежности привредног суда.

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**